

BÀI HỌC 9

TỪ Ô UẾ ĐẾN LÀM CHO THANH SẠCH

CÂU GÓC: “Người trả lời rằng: ‘Cho đến hai ngàn ba trăm buổi chiều và buổi mai; sau đó nơi thánh sẽ được thanh sạch’” (Đa-ni-ên 8:14).

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: Đa-ni-ên 8, Đa-ni-ên 2:38, Sáng thế Ký 11:4, Lê-vi Ký 16, Hê-bơ-rơ 9:23–28.

Sự hiện thấy ban cho Đa-ni-ên trong đoạn 8 đã xảy ra vào năm 548/547 T.C., và nó cung cấp một số giải thích đáng kể để làm rõ thêm về sự phán xét được đề cập trong Đa-ni-ên 7. Không giống như các sự hiện thấy của Đa-ni-ên trong đoạn 2 và 7, sự khải thị đến với Đa-ni-ên 8 không kể đến Ba-by-lôn và bắt đầu với Mê-đô – Ba Tư, vì tại thời điểm này Ba-by-lôn đã suy tàn và người Ba Tư (Phe-rơ-sơ) chuẩn bị thay thế Ba-by-lôn thành cường quốc tiếp theo của thế giới. Sự khải thị của Đa-ni-ên đoạn 8 tương đồng với Đa-ni-ên 7. Ngôn ngữ và các biểu tượng thay đổi trong Đa-ni-ên 8 vì nó tập trung đậm nét vào việc làm sạch đền thánh thiên đàng liên quan đến Ngày Đại Lễ Chuộc Tội trên trời. Do đó, điểm chính tỏ tường của Đa-ni-ên 8 nằm trong sự chú trọng vào các khía cạnh của nơi thánh trên thiên đàng. Trong khi Đa-ni-ên 7 cho thấy tòa án trên trời và Con Người tiếp nhận vương quốc, Đa-ni-ên 8 cho thấy sự làm sạch của đền thánh thiên đàng. Vì vậy, như sự tương đồng giữa hai chương này, sự làm sạch nơi thánh thiên đàng được mô tả trong Đa-ni-ên 8 tương ứng với cảnh phán xét của Đa-ni-ên 7.

1. CON CHIÊN VÀ CON DÊ

Đọc Đa-ni-ên 8. Sự hiện thấy này nói đến điều gì và cho biết sự tương tự của nó với hai đoạn 2 và 7 của Đa-ni-ên mà chúng ta đã nghiên cứu?

Như trong Đa-ni-ên 2 và 7, chúng ta được đưa đến một sự khả thi khác về sự trở dậy và sụp đổ của các đế quốc thế giới, tuy chúng được nhắc đến bằng các biểu tượng khác. Sự biểu tượng này có liên quan trực tiếp đến đến thánh của Đức Chúa Trời. Trong trường hợp này, các biểu tượng của một con chiên đực và một con dê được sử dụng vì mối liên hệ của chúng với nghi lễ tôn nghiêm thường niên của dân Y-sơ-ra-ên thời cổ là Ngày Đại Lễ Chuộc Tội. Nghi lễ ấy là một thời gian phán xét cho toàn quốc gia Y-sơ-ra-ên. Chiên đực và dê đã được sử dụng làm vật hy sinh trong nghi thức chuộc tội tôn nghiêm của dân Y-sơ-ra-ên. Nhưng chỉ trong Ngày Đại Lễ Chuộc Tội là chúng được đề cập với nhau. Do đó, hai con vật này được cố ý chọn ở đây, trong sự hiện thấy, để gọi lên Ngày Đại Lễ Chuộc Tội, là trọng tâm chính của sự hiện thấy.

Khi sự hiện thấy đi sâu hơn, Đa-ni-ên thấy con chiên đực “húc sừng mình vào phía tây, phía bắc, và phía nam. Không có thú vật nào chống cự cùng nó được, và chẳng ai có thể cứu được khỏi tay nó. Nó muốn làm chi tùy ý, và nó càng vĩ đại lên” (Đa-ni-ên 8:4). Các chuyển động tay ba này cho thấy sự nổi trội thế lực của uy quyền này. Như thiên sử giải thích, con chiên đực có hai sừng tượng trưng cho Đế quốc Mê-đô -Ba Tu (Đa-ni-ên 8:20), và ba hướng rất có thể theo nghĩa đen chỉ ra ba cuộc chinh phạt lớn của cường quốc thế giới này.

Tiếp theo, một con dê nổi lên với một chiếc sừng lớn, đại diện cho Đế quốc Hy Lạp dưới sự lãnh đạo của A-lich-son Đại đế (Đa-ni-ên 8:21). Con dê di chuyển mà không chạm vào mặt đất (Đa-ni-ên 8:5) biểu thị rằng nó đang di chuyển nhanh chóng. Biểu tượng này truyền đạt hình ảnh sự nhanh chóng chinh phục thế giới của A-lich-son, mà Đa-ni-ên 7 thể hiện như hình một con beo có cánh. Nhưng, như lời tiên tri chỉ ra, khi con dê trở nên mạnh mẽ, chiếc sừng lớn bị phá vỡ (Đa-ni-ên 8:8) và nhường chỗ cho bốn chiếc sừng, kéo dài đến bốn góc của địa cầu. Điều này về sau đã xảy ra khi A-lich-son qua đời tại Ba-by-lôn vào tháng 6 năm 323 T.C. ở tuổi ba mươi ba, và vương quốc được chia cho bốn vị tướng của ông.

Giữa Đa-ni-ên 2:38 và Đa-ni-ên 8:20, 21, ba trong số bốn đế chế được tiết lộ trong khả tượng đã có tên mà chúng ta biết. Làm thế nào các sự thật lạ lùng này giúp chúng ta thấy sự xác thực của việc chúng ta giải thích về những lời tiên tri này?

2. SỰ TRỖI DẬY CỦA CÁI SÙNG NHỎ

Đọc Đa-ni-ên 8:8-12 cẩn thận. Cái sùng nhỏ lan về các phương nào, và tại sao điều ấy rất quan trọng mà chúng ta cần phải hiểu?

Sau khi mô tả bốn chiếc sùng lan đến bốn ngọn gió trời, Kinh Thánh nói rằng từ một trong các sùng ấy nổi lên một chiếc sùng nhỏ. Câu hỏi ở đây là có thể nào chiếc sùng hoặc quyền uy này đến từ một trong bốn chiếc sùng kia, như chúng ta đã thấy ngày hôm qua, là đại diện cho bốn vị tướng của A-lich-sơn—hay là một trong bốn ngọn gió. Cấu trúc ngữ pháp của văn bản nguyên thủy chỉ ra rằng chiếc sùng này đến từ một trong bốn cơn gió trời. Và vì sức mạnh này phát sinh sau Đế chế Hy Lạp và bốn nhánh của nó, nên một cách thường được hiểu là chiếc sùng này là La Mã, ban đầu là ngoại đạo nhưng về sau thành có đạo và là hệ thống giáo hoàng. “Chiếc sùng nhỏ này đại diện cho La Mã trong cả hai giai đoạn, ngoại giáo và giáo hoàng. Đa-ni-ên nhìn thấy La Mã thứ nhất trong giai đoạn ngoại giáo, là đế quốc, chiến đấu chống lại người Do Thái và các Cơ Đốc nhân thờ ban đầu, và sau đó là giai đoạn giáo hoàng, còn tiếp tục đến thời đại hôm nay của chúng ta và cả trong tương lai.” – *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, bộ 4, trang 841.

Theo văn bản Kinh thánh, chiếc sùng nhỏ đầu tiên thực hiện một chuyển động theo chiều ngang và “cái sùng nhỏ, lớn lên rất mạnh, về phương nam, phương đông, lại hướng về đất vinh hiển” (Đa-ni-ên 8: 9). Ba hướng này tương ứng với ba khu vực chính nằm dưới sự thống trị của La Mã ngoại giáo.

Khi chiếc sùng nhỏ trở thành nhân vật chính trong sự hiện thấy, thì sự nói rộng của nó cho thấy rõ những chi tiết đáng chú ý. Trên phương diện này, cái sùng hầu như tương ứng với cái sùng nhỏ trong Đa-ni-ên 7, vì những điều so sánh sau đây: (1) Cả hai sùng đều nhỏ ngay từ đầu (Đa-ni-ên 7:8, Đa-ni-ên 8:9). (2) Cả hai trở nên vĩ đại về sau (Đa-ni-ên 7:20, Đa-ni-ên 8:9). (3) Cả hai đều là những thế lực áp bức (Đa-ni-ên 7:21, 25; Đa-ni-ên 8:10, 24). (4) Cả hai đều tự cao tự đại và phạm thượng (Đa-ni-ên 7:8, 20, 25; Đa-ni-ên 8:10, 11, 25). (5) Cả hai đều nhắm vào dân Đức Chúa Trời (Đa-ni-ên 7:25, Đa-ni-ên 8:24). (6) Cả hai đều có các hoạt động phù hiệp với những khoảng thời gian mà tiên tri đã nói đến (Đa-ni-ên 7:25; Đa-ni-ên 8:13, 14). (7) Cả hai đều tiếp tục hiện hữu cho đến thời kỳ cuối cùng (Đa-ni-ên 7:25, 26; Đa-ni-ên 8:17, 19). (8) Cả hai đều phải đối diện với sự hủy diệt siêu nhiên (Đa-ni-ên 7:11, 26; Đa-ni-ên 8:25).

Chiếc sùng nhỏ của Đa-ni-ên 7 đại diện cho quyền lực giáo hoàng, nên sự mở rộng theo chiều dọc của chiếc sùng nhỏ trong Đa-ni-ên 8 phải thể hiện sức mạnh tương tự. Do đó, như trong Đa-ni-ên 2 và 7, quyền lực chính cuối cùng là La Mã, cả ngoại giáo và giáo hoàng.

3. SỰ TẤN CÔNG VÀO ĐỀN THÁNH

Đọc Đa-ni-ên 8:10-12. Các hoạt động nào của chiếc sừng nhỏ được mô tả ở đây?

Trong Đa-ni-ên 8:10, chiếc sừng nhỏ cố gắng tái tạo, trong phương diện tâm linh, các nỗ lực như của những kẻ xây dựng Ba-bên (Sáng thế Ký 11:4). Nó lớn lên đến cơ binh trên trời; làm cho đổ xuống đất một phần cơ binh và một phần trong các ngôi sao, rồi nó giày đập lên. Các chữ “cơ binh trên trời” hay “các ngôi sao” có thể nói về dân Đức Chúa Trời trong Cựu Ước. Y-sơ-ra-ên luôn cho rằng cơ binh hay quân đội là của Chúa (Xuất 12:41). Đa-ni-ên cũng miêu tả rằng những người trung tín với Đức Chúa Trời thì tỏa sáng như những vì sao (Đa-ni-ên 12:3). Tuy nhiên, đây rõ ràng không phải là một cuộc tấn công theo nghĩa đen vào các thiên thể, mà là một cuộc đàn áp đối với những người của Chúa, là những kẻ có quyền công dân ở trên trời (Phi-líp 3:20). Mặc dù hàng ngàn Cơ Đốc nhân đã bị sát hại bởi các hoàng đế ngoại giáo, trọng tâm bây giờ là về các hoạt động của chiếc sừng nhỏ. Do đó, sự hoàn thành cuối cùng của lời tiên tri này phải được liên kết với hệ thống Giáo hoàng La Mã và cuộc đàn áp của chế độ ấy qua các thời đại.

Ngoài ra, Đa-ni-ên 8:11 nói về một “Hoàng tử” là người được nhắc đến trong Đa-ni-ên là “Đấng Mê-si là Hoàng tử” (Đa-ni-ên 9:25), “Mi-ca-ên hoàng tử của người” (Đa-ni-ên 10:21), và “Mi-ca-ên”, “vị hoàng tử vĩ đại” (Đa-ni-ên 12:1). Không ai ngoài Đức Chúa Giê-su Cơ Đốc mới có thể là Đấng được nhắc đến với các lời này. Jesus Christ là Hoàng tử được nói đến bên trên là “cơ binh” và là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm nơi thiên đàng. Vì lẽ ấy, chế độ giáo hoàng và hệ thống tôn giáo mà chế độ ấy là đại diện cho sự xáo trộn và cố gắng thay thế thánh chức tế lễ của Đức Chúa Giê-su.

Trong Đa-ni-ên 8:11, “của lễ hy sinh hàng ngày” xảy ra tại đền thánh dưới đất để chỉ định những khía cạnh khác nhau và liên tục của các dịch vụ nghi lễ, kể cả sự hy sinh và sự cầu thay. Chính nhờ những dịch vụ này mà tội nhân được tha thứ và tội lỗi được xử lý trong đền tạm. Hệ thống nghi lễ ở trần gian này chỉ về chức vụ cầu thay của Đức Chúa Giê-su Cơ Đốc nơi đền thánh thiên đàng. Vì vậy, như lời tiên tri dự đoán, chế độ giáo hoàng đối sự cầu thay của Đấng Cơ Đốc bằng sự cầu thay bởi các linh mục. Bằng cách thờ phượng sai lầm như vậy, chiếc sừng nhỏ đã lấy đi chức vụ cầu thay của Đấng Cơ Đốc, và hành động ấy biểu hiện sự quăng bỏ vai trò của Đấng Cơ Đốc nơi đền thánh.

“Và nó ném bỏ lễ thật xuống đất, nó làm theo ý mình và được thịnh vượng” (Đa-ni-ên 8:12). Đức Chúa Giê-su tuyên bố Ngài là chân lý (Giăng 14:6) và cũng chỉ đến Lời Đức Chúa Trời là chân lý (lẽ thật) (Giăng 17:7). Ngược lại, chế độ giáo hoàng cấm dịch Kinh Thánh sang ngôn ngữ của người dân, đặt việc giải thích Kinh Thánh duy nhất dưới quyền của hội thánh và đặt truyền thống ngang hàng với Kinh Thánh, và xem cả hai là quy tắc tối cao của đức tin.

Nghiên cứu này nên cho chúng ta biết kiến thức về lẽ thật của Kinh Thánh thực sự là quý giá và quan trọng như thế nào khi so sánh với truyền thống loài người đặt ra?

4. SỰ LÀM SẠCH ĐỀN THÁNH

Đọc Đa-ni-ên 8:14. Việc gì xảy ra đây?

Sau cuộc tấn công tàn khốc của chiếc sừng, thì có lời nói rằng nơi thánh phải được thanh tẩy. Để hiểu được thông điệp này, chúng ta phải nhớ rằng việc làm sạch đền thánh được đề cập trong Đa-ni-ên 8:14 thì tương ứng với cảnh phán xét được mô tả trong Đa-ni-ên 7:9-14. Và vì sự phán xét đó xảy ra trên thiên đàng, nơi thánh này cũng phải là nơi thánh của thiên đàng. Thế nên, khi Đa-ni-ên 7 miêu tả sự can thiệp của Đức Chúa Trời và mối quan hệ với các vấn đề của con người qua khía cạnh pháp lý, thì Đa-ni-ên 8 mô tả cùng một sự kiện qua quan điểm của đền thánh.

Đền thánh dưới đất được mô phỏng theo đền thánh trên trời và được dùng để cho thấy toàn chương trình cứu rỗi của Đức Chúa Trời. Mỗi ngày, những người có tội mang của lễ hy sinh của họ đến đền thánh, nơi người dân được tha thứ cho những tội lỗi họ đã thú nhận, và trong một ý nghĩa rằng, tội họ đã được tha và các tội ấy đã được chuyển vào đền thánh. Kết quả là đền thánh trở nên ô nhiễm. Do đó, phải có một sự thanh tẩy định kỳ để làm sạch đền thánh khỏi những tội lỗi được ghi lại trong đó. Đó là Ngày Đại Lễ Chuộc Tội và phải có mỗi năm một lần (xem Lê-vi Ký 16).

Thế tại sao đền thánh thiên đàng cần phải được thanh tẩy? Tương tự như vậy, chúng ta có thể nói rằng những tội lỗi được xưng ra bởi những người đã chấp nhận Chúa Giê-su đã được “chuyển giao” đến đền thánh thiên đàng, giống như tội lỗi của những người Do Thái ăn năn đã được chuyển đến đền thánh dưới đất. Vào Ngày Đại Lễ Chuộc Tội trần thế, nhiều con thú đã bị giết, tượng trưng cho cái chết tương lai của Đức Chúa Giê-su, đó là cách tội nhân có thể đứng trong Ngày Chuộc Tội.

Và cũng giống như những gì đã xảy ra trong Ngày Chuộc Tội trần gian khi nơi thánh được làm cho thanh sạch, trên thiên đàng còn phải được làm thanh sạch biết bao, khi chỉ có huyết của Cứu Chúa Cơ Đốc đưa chúng ta qua sự phán xét? Việc thanh tẩy nơi thánh như được mô tả trong Đa-ni-ên 8:14, là nghi lễ trên trời cùng ý nghĩa như nghi lễ đã được làm nơi trần thế. Cả hai đều là để truyền sứ điệp căn bản: vì chúng ta là những kẻ có tội, chúng ta cần huyết báu của Đấng Mê-si để tội lỗi của chúng ta mới được tha và cho phép chúng ta được đứng trong ngày phán xét.

Đọc Hê-bơ-rơ 9:23–28. Các câu này cho thấy sự cứu rỗi chúng ta có trong Chúa Giê-su qua sự hy sinh của Ngài cho chúng ta là thể nào?

5. BẢNG THỜI KHÓA BIỂU TRONG LỜI TIÊN TRI

Đọc Đa-ni-ên 8:13. Câu hỏi nào được đặt ra ở đây và nó giúp gì cho chúng ta hiểu được câu trả lời trong câu Kinh Thánh tiếp theo?

Thời gian của 2,300 buổi chiều và buổi mai là gì? Thứ nhất, chúng ta phải lưu ý rằng sau khi Đa-ni-ên được thấy con chiên đực và con dê, rồi tiếp theo là hành động và những thiệt hại do chiếc sừng nhỏ gây ra, sự khai thị đưa đến câu hỏi trong Đa-ni-ên 8:13. Câu hỏi này đặc biệt quan tâm đến những gì sẽ xảy ra vào cuối thời kỳ tiên tri đó, không phải thời gian bao lâu của nó. Ngoài ra, khoảng thời gian như vậy không thể chỉ giới hạn trong thời gian hoạt động của chiếc sừng nhỏ, bởi vì sự khai thị bao gồm tất cả mọi vật, từ con chiên đực đến hoạt động của chiếc sừng nhỏ. Vì vậy, đây phải là một khoảng thời gian dài của thời gian lịch sử thực tế.

Đối với câu hỏi “sự khai thị này về khoảng thời gian bao lâu” (con chiên đực nói về Mê-đô – Ba Tư, con dê chỉ về Hy Lạp, và chiếc sừng nhỏ về La Mã ngoại giáo và giáo hoàng) thì đáng thánh kia trả lời, “Cho đến hai ngàn ba trăm buổi chiều và buổi mai; sau đó nơi thánh sẽ được thanh sạch” (Đa-ni-ên 8:14). Như đã được lưu ý, thời kỳ này là rất lâu bởi vì nó bắt đầu trong thời gian của đế quốc Mê-đô – Ba Tư và kéo dài qua thời gian của đế quốc Hy Lạp và ngoại giáo và giáo hoàng La Mã, hàng ngàn năm. Theo phương pháp giải thích lịch sử (xem Bài học số 1), giai đoạn tiên tri này cần được tính toán dựa trên nguyên tắc năm-là-ngày, có nghĩa là 2,300 buổi chiều và buổi mai tương ứng với thời gian 2,300 năm. Bằng không, 2,300 ngày sẽ chỉ chừng có hơn sáu năm, một khoảng thời gian quá ngắn không thể phù hợp được cho tất cả các sự kiện của sự khai thị. Do đó, nguyên tắc năm-là-ngày phải được dùng ở đây.

Đa-ni-ên 8 không cung cấp điều gì để cho phép chúng ta tính được thời điểm bắt đầu của khoảng thời gian này, nhờ đó chúng ta có thể thiết lập được lúc nó kết thúc. Nhưng Đa-ni-ên 9 cung cấp một điều rất quan trọng (xem bài học về tuần tới).

2,300 năm của lời tiên tri này là lời tiên tri về một giai đoạn dài nhất trong Kinh Thánh. Hãy suy nghĩ về điều này: 2,300 năm! Đó là một thời gian rất lâu, nhất là so với thời gian cuộc đời chúng ta sống được. Làm thế nào sự tương phản này có thể giúp chúng ta học cách kiên nhẫn với Đức Chúa Trời và trong dự đoán của chúng ta về thời gian của các sự kiện cuối cùng?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Dưới đây là một bảng tóm tắt những gì chúng ta đã học từ đầu về các vương quốc được nói đến trong Đa-ni-ên 2, 7 và 8. Các điều này cho chúng ta biết thêm gì về sự làm sạch đền thánh?

Đa-ni-ên 2	Đa-ni-ên 7	Đa-ni-ên 8
Ba-by-lôn	Ba-by-lôn	-----
Mê-đô – Ba Tư	Mê-đô – Ba Tư	Mê-đô – Ba Tư
Hy Lạp	Hy Lạp	Hy Lạp
La Mã ngoại giáo	La Mã ngoại giáo	La Mã ngoại giáo
La Mã giáo hoàng	La Mã giáo hoàng	La Mã giáo hoàng
----	Phán xét nơi thiên quốc	Làm sạch đền thánh
Sự Tái Lâm	Sự Tái Lâm	-----
Hòn đá không bởi tay người đục ra	Các Thánh được hưởng vương quốc	Sự hủy diệt không phải bởi tay người

Như chúng ta có thể thấy ở đây, có sự tương đồng giữa các đoạn của sách Đa-ni-ên. Không chỉ các quốc gia được mô tả song song với nhau trong các đoạn, mà cảnh phán xét trong Đa-ni-ên 7 – xảy ra sau khoảng thời gian của 2,300 năm (từ 538 T.C. đến 1798 S.C.) của La Mã giáo hoàng, trực tiếp song song với việc làm sạch thánh đường, mà trong Đa-ni-ên 8 cũng phát sinh sau La Mã nữa. Nói tóm lại, cuộc phán xét ở thiên đàng ghi trong Đa-ni-ên 7 – là cuộc phán quyết dẫn đến sự kết thúc của thế giới – thì cũng giống như việc thanh tẩy đền thánh trong Đa-ni-ên 8. Ở đây, chúng ta được đưa ra hai sự diễn tả khác nhau về cùng một điều, và cả hai đều xảy ra sau thời kỳ 1,260 năm của sự bắt bớ bởi quyền uy của cái sừng nhỏ.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Làm thế nào bảng tóm tắt ở trên cho chúng ta thấy rằng việc nơi thánh được thanh sạch là giống như sự phán xét ghi trong Đa-ni-ên 7, phải xảy ra sau khi thời gian tiên tri 1,260 năm về chiếc sừng nhỏ, và trước khi vương quốc cuối cùng của Đức Chúa Trời được thiết lập?
2. Lời tiên tri của Đa-ni-ên 8 mô tả lịch sử là một thứ gì đó hung bạo và đầy tà ác. Hai con thú, tượng trưng cho hai đế quốc của thế gian, tranh chiến với nhau (Đa-ni-ên 8:8-12). Quyền lực của chiếc sừng nhỏ trở lên sau hai đế quốc ấy là một sức mạnh bạo lực và đàn áp (Đa-ni-ên 8:23-25). Do đó, Kinh thánh ở đây không tìm cách hạ thấp thực tế đau khổ trong thế giới này. Làm thế nào điều này sẽ giúp chúng ta học cách biết tin tưởng vào Đức Chúa Trời và sự hoàn thiện của Ngài, cho dầu thực tế xấu xa mà chúng ta thấy quanh mình?